

Даниял кітабы — жүз сексен алтыншы бөлім

Паниумның Уәдесі: Соңғы мөрлеу және түн ортасындағы жар салу аяны

Jeff Pippenger

2024-04-16

Даниял кітабының он бірінші тарауының он үштен он беске дейінгі аяттарына сәйкес келетін, Панимде, яғни Қайсария Филиппиде, республикалық және протестанттық мүйіздер жетеудің ішіндегі сегізінші болу жұмбағын орындайтын тарихта, Құдайдың мөрі жүз қырық төрт мыңның үстіне мәңгілікке басылатын тарихта және Түн ортасындағы айқай хабарының келу тарихында, Мәсіх Өзінің соңғы күндердегі халқына бір уәде берді.

Саған тағы айтамын: сен — Петірсің, Мен шіркеуімді осы жартастың үстіне құрамын, әрі тозақтың қақпалары оны жеңе алмайды. Мен саған Көк Патшалығының кілттерін беремін: жерде не байланыстырсаң, көкте де байланыстырылған болады; және жерде не шешсең, көкте де шешілген болады. Матай 16:18, 19.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Нью-Йорк қаласының алып ғимараттары құлатылған кезде басталған, таяуда келетін жексенбілік заңмен аяқталатын мөрлеу кезеңін Альфа мен Омега белгілеп қойған болатын. Кезеңнің ең соңғы бөлігі оның ең алғашқы бөлігін дәл қайталайды. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Жаратқан Ие Өз халқын ежелгі соқпақтарға қайта бастады; сол жерде олар өзге ақиқаттармен бірге «жеті уақытты» да ашты, дәл патша Жосияның күндерінде табылғандай. Сол кезде кеш жаңбыр себелей бастады, әрі құлшылық етушілердің екі тобын ажыратқан сынақ үдерісі басталды.

Хабаққұқ кітабының екінші тарауының орындалуында екі қасиетті сызба табылып, сол тарихи кезеңнің нышанына айналды. Сондай-ақ, дәл сондай маңыздылықпен, Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы “айтыс” басталды: бұл жолма-жол әдістемесі, яғни кешкі жаңбырдың әдістемесі мен 1863 жылғы бүліктен бастау алып, Адвентизм тарапынан біртіндеп қабылданған жолдан тайған протестантизмнің әдістемесіне қарсы тұрған айтыс еді.

Иса соңғы күндердегі Өз халқына «Патшалықтың кілттерін» беретінін уәде етті; мұнымен Ол Түн ортасындағы айқай мен Қатты айқай туралы хабарды танып-білу, орнықтыру және жариялау үшін қажетті пайғамбарлық кілттерді қамтитын, Киелі кітапқа негізделген дұрыс әдіснаманы меңзеп отыр.

«Құдаймен қарым-қатынаста болатындар Әділдік Күнінің нұрында жүреді. Олар Құдайдың алдында өз жолдарын бұрмалап, Өздерінің Құтқарушысын қорламайды. Көктен келген нұр олардың үстіне төгіледі. Осы жер тарихының аяқталуына жақындаған сайын, олардың Мәсіх туралы және Оған қатысты пайғамбарлықтар туралы білімі қатты арта түседі. Құдайдың алдында олардың құны шексіз; өйткені олар Оның Ұлымен бірлікте. Олар үшін Құдай сөзі асқан сұлулық пен сүйкімділікке толы. Олар

оның маңызын көреді. Ақиқат оларға ашылады. Денеге келу туралы ілім жұмсақ нұрға бөленеді. Олар Киелі Жазбаның барлық құпияларды ашатын және барлық киындықтарды шешетін кілт екенін көреді. Нұрды қабылдауға және нұрда жүруге ынтасыз болғандар Құдайға ұнамды құпияны түсіне алмайды, ал айқышты көтеріп, Исаға еруден тартынбағандар Құдайдың нұрында нұр көреді». The Southern Watchman, April 4, 1905.

Петір арқылы бейнеленгендер, яғни жүз қырық төрт мың, 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген, ал қазір 2023 жылдың шілде айынан бері қайтадан қайталанып жатқан Лаодикеяға арналған хабарды қабылдайтындар. 1856 жылы келген Лаодикеяға арналған хабар — «жеті уақыт» туралы артқан білім еді; ал Мәсіх өлі сүйектерді біріктіріп, содан кейін оларды тірілкенде, олар үшінші періштенің Лаодикеялық қозғалысынан жүз қырық төрт мыңның Филадельфиялық қозғалысына өтеді. Бұл ауысу Мәсіхтің Сөзі арқылы жүзеге асады, өйткені олар Оның Сөзімен қасиеттеледі, ал Оның Сөзі — «ақиқат», әрі Оның Сөзі — Оның Сөзін ашатын «кілт».

Филадельфиядағы қауымның періштесіне былай деп жаз: Киелі, Ақиқат Иесі, Дәуіттің кілтіне ие болған, ашса — ешкім жаба алмайтын, жапса — ешкім аша алмайтын былай дейді: Мен сенің істерінді білемін. Міне, алдына ашық есік қойдым, оны ешкім жаба алмайды. Өйткені сенің күшің аз болса да, Менің сөзімді сақтадың және Менің атымнан бас тартпадың. Аян 3:7–8.

«Жол үстіне жол» әдіснамасы — Мәсіхтің соңғы күндердегі халқына «қақпалардағы» шайқаста уәде еткен кілті. «Қақпа» — шіркеу.

Сонда Жақып ұйқысынан оянып, былай деді: «Шынында, Жаратқан Ие осы жерде екен, ал мен оны білмеймін». Сонда ол қорқып: «Бұл неткен үрейлі жер! Бұл — Құдайдың үйінен басқа еш нәрсе емес, әрі бұл — көктің қақпасы»,— деді. Жаратылыс 28:16, 17.

Қақпалардағы шайқас ақиқат пен адасушылықтың арасында болатын діни күрестерді білдіреді, ал Грекия дінінің адасушылығы — тозақтың қақпасы, әрі жолдан тайған Лаодикеялық Адвентизм діні де қақпа болып табылады. Лаодикеялық Адвентистік қақпа Хабаққұқтың тартысы орындалатын жерді білдіреді.

Сол күні Әскерлер Иесі Өз халқының қалдығы үшін даңқ тәжіне де, сұлулық диадемасына да айналады; үкім айтушыға әділ сот рухы болып, соғысты қақпаға дейін бұрып әкелетіндерге күш болады. Бірақ бұлар да шараптан адасты, күшті ішімдіктен жолдан тайды; діни қызметкер де, пайғамбар да күшті ішімдіктен адасты; олар шарапқа жұтылды, күшті ішімдіктен жолдан тайды; олар аянда қателеседі, үкімде сүрінеді. Өйткені барлық дастарқандар құсық пен ласқа толы, таза орын жоқ. Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен шығарылғандарға ма, емшектен айырылғандарға ма? Өйткені өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, анда аздап болуға тиіс. Сондықтан Ол осы халыққа күмілжіген еріндермен және бөтен тілмен сөйлейді. Ол оларға: «Міне, тыныштық, қажығанды сонымен тынықтыра аласыңдар; міне, сергіту»,— деген еді. Алайда олар тыңдағылары келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі оларға: өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет;

жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, анда аздап болды, сөйтіп олар жүріп барып, артқа құлап, күйреп, тұзаққа түсіп, ұсталып қалсын деп. Сондықтан Иерусалимдегі осы халықты билеп отырған мысқылшыл адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Ишая 28:5-14

Патшалықтың кілттері — Құдайдың ақырғы күндердегі халқына Сөз арқылы берілген Жазбалардың сөздері.

Сөзде бағалы кен тамырларындай жердің бетінің астында жасырын жатқан ақиқаттар бар. Жасырын қазына кенші алтын мен күмісті қалай іздесе, солай іздену арқылы табылады. Құдай сөзінің ақиқаттығының дәлелі — сөздің өзінде. Жазбаны ашатын кілт — Жазбаның өзі. Құдай сөзіндегі ақиқаттардың терең мағынасы біздің санамызға Оның Рухы арқылы ашылады.

«Киелі кітап — біздің мектептеріміздегі шәкірттер үшін ұлы тәлім кітабы. Ол Адамның ұлдары мен қыздарына қатысты Құдайдың бүкіл еркін үйретеді. Ол — өмір ережесі, бізге болашақ өмір үшін қалыптастыруымыз тиіс мінезді үйретеді. Жазбаларды түсінікті ету үшін бізге дәстүрдің күңгірт жарығы қажет емес. Мұны, жердің әлсіз алау жарығы оның даңқын арттыруы үшін, талтүстегі күнге керек деп жорамалдаумен бірдей деуге болады. Адамдарды адасудан сақтау үшін діни қызметкер мен уағызшының сөздері қажет емес. Құдайлық Төлсөзге жүгінетіндер жарыққа ие болады. Киелі кітапта әрбір міндет айқын көрсетілген. Берілген әрбір сабақ түсінікті. Әрбір сабақ бізге Әкені және Ұлды ашады. Сөз баршаны құтқарылуға даналы ете алады. Сөзде құтқарылу туралы ғылым анық ашылған. Жазбаларды зерттеңдер, өйткені олар — жанға сөйлейтін Құдайдың дауысы». Testimonies, volume 8, 157.

Мәсіх соңғы күндердегі шіркеуге берген кілттердің Петірге берілген кездегі күші қандай болса, қазір де дәл сондай күші бар.

«Петір қауым сенімінің іргетасы болып табылатын шындықты білдірген еді, ал Иса енді оны бүкіл сенушілер тобының өкілі ретінде құрметтеді. Ол былай деді: “Саған көктегі Патшалықтың кілттерін беремін; жерде не байласаң, көкте де байланады; жерде не шешсең, көкте де шешіледі.”»

“‘Аспан Патшалығының кілттері’ — Мәсіхтің сөздері. Қасиетті Жазбаның барлық сөздері — Оның сөздері, әрі мұнда солардың бәрі қамтылған. Бұл сөздерде аспанды ашуға да, жабуға да күш бар. Олар адамдардың қандай шарттармен қабылданатынын немесе қабылданбайтынын жариялайды. Осылайша Құдай сөзін уағыздайтындардың еңбегі біреулер үшін өмірден өмірге бастайтын хош иіс, ал өзгелер үшін өлімнен өлімге бастайтын иіс болып табылады. Оларға жүктелген міндет — мәңгілік салдары бар миссия.” The Desire of Ages, 413.

Оның сөздері арқылы көрінетін күш, адамдардың қолына берілген кезде, Оның сөзінде айқындалған принциптерге негізделеді. Солардың ішіндегі ең қарапайымы да, бәлкім, ең тереңі де — шындық екі куәліктің айғақтауы бойынша бекітіледі.

«Шіркеуде пайда болған тағы бір ауыр зұлымдық — бауырластардың бір-біріне қарсы сотқа жүгінуі еді. Сенушілер арасындағы келіспеушіліктерді шешу үшін мол мүмкіндік қарастырылған болатын. Мәсіхтің Өзі мұндай істердің қалай реттелуі керектігі жөнінде анық нұсқау берген еді. Құтқарушы: “Егер бауырың саған қарсы күнә жасаса, барып, оның айыбын өзің мен оның арасында ғана айт; егер ол сені тыңдаса, бауырыңды қайтарып алдың. Ал егер тыңдамаса, екі не үш куәгердің аузымен әрбір сөз расталуы үшін, өзіңмен бірге тағы бір-екі адам ал. Егер ол оларды тыңдамаса, оны шіркеуге айт; ал егер шіркеуді де тыңдамаса, онда ол сен үшін басқа ұлт адамы мен салықшыдай болсын. Сендерге шындығын айтамын: жерде не байласаңдар, көкте де байланады; және жерде не шешсеңдер, көкте де шешіледі”, — деп кеңес берген еді» (Матай 18:15–18). Елшілердің істері, 304.

Түн ортасындағы Айқай кезінде жүз қырық төрт мыңға мөр басылатын кезеңнің, кем дегенде, үш географиялық куәлігі бар. Түн ортасындағы айқай кезінде май алуға енді кеш болып қалатынын еске ала отырып, біз Эксетердегі лагерлік жиналыстың географиялық куәлігін Құдайдың соңғы күндердегі халқы мөрленетін нүктенің көрнекі бейнесін беретінін көреміз; сондай-ақ сол ақиқаттың Кесария Филиппи географиясы арқылы және Даниял кітабының он бірінші тарауының он үшінші мен он бесінші аяттарындағы Паниум шайқасының куәлігі арқылы бейнеленгенін көреміз. Бұл үш куәгерді географиялық деп атау, бәлкім, сәл дәл келмес, бірақ мен бұл терминді қолданып отырмын, өйткені Эксетер мен Кесария Филиппидегі жағдайдың ажырамас бөлігі, сөзсіз, география болып табылады. Иса Петірді жүз қырық төрт мың соңғы күндерде өздерін табатын пайғамбарлық географияның ішіне орналастырады. Содан кейін Ол бұйрық береді.

Мен саған Көк Патшалығының кілттерін беремін; сен жер бетінде не байласаң, көкте де байланып тұрады; және сен жер бетінде не шешсең, көкте де шешіліп тұрады. Сонда Ол шәкірттеріне Өзінің Иса Мәсіх екендігін ешкімге айтпауын қатаң бұйырды. Сол уақыттан бастап Иса шәкірттеріне Өзінің Иерусалимге баруы, ақсақалдардан, бас діни қызметкерлер мен дін мұғалімдерінен көп азап шегуі, өлтірілуі және үшінші күні қайта тірілуі керектігін көрсете бастады. Сонда Петір Оны оңаша алып, Оған наразылық білдіре бастап: «Ием, бұл Сенен аулақ болсын; бұл Сенің басыңа түспесін», — деді. Бірақ Ол бұрылып, Петірге: «Кет, Менің артымда тұр, шайтан; сен Маған тосқауылсың; өйткені сен Құдайға тән нәрселерді емес, адамдарға тән нәрселерді ойлайсың», — деді. Матай 16:19–23.

«Exeter» сөзі — Англияның Девон өңіріндегі қаланың атауы. Оның этимологиясы көне ағылшын тіліне барып тіреледі; онда ол «Exanceaster» немесе «Execestre» деп аталған. Бұл атау көне ағылшынның «Exe» (қала орналасқан Exe өзеніне қатысты) және «ceaster» («римдік камал» немесе «қорғанды қала» дегенді білдіреді) сөздерінен шыққан деп есептеледі. Сондықтан «Exeter» не «Exe өзеніндегі камал», не «Exe өзенінің бойындағы қорғанды қала» деген мағынаны білдіреді. Миллериттер тарихындағы Түн ортасындағы айқайды қабылдап алу мен оның орындалуына байланысты география Киелі Рухтың төгілуін бейнелейтін су болған орынды, сондай-ақ Құдайдың әлемге хабарды жариялау үшін бір әскерді көтеріп жатқан нүктені айқындайды; бұл хабар, Уайт қарындастың

айтуынша, «тасқын толқын» сияқты тараған. Тасқын толқын жай ғана өзен суы емес, ол ерекше зор қуатқа ие су.

Миллершілдік тарихы он қыз туралы астарлы әңгіменің орындалуы болды, ал жүз қырық төрт мың мөрлеу уақытының қорытындысына жеткізілген кезде, олар мөрлеу уақытының басында айқындалған межелік кезеңдерді, сондай-ақ Эксетердегі шатырлы жиынның тарихын қайталайды. Сыналатын хабармен бір періште көктен түседі, және ол хабарды жеу талап етіледі. Сол хабар іргетастарға алып барады және екі топты Леуіліктер жиырма алтыншы тараудағы «жеті уақытпен» бетпе-бет қояды. Оның құрамына Иса Мәсіхтің Аян кітабы да енеді; оны Петір Иса Мәсіх ретінде майланғанын қабылдау ретінде көрсетеді, қашан Құдайлық рәміз көгершін бейнесінде түсіп, 2001 жылғы 11 қыркүйекті бейнелеген болса. Оның құрамына Исаның Құдайдың Құдайлық Ұлы екендігі туралы түсінік те, сондай-ақ Исаның Өзінің Құдайлық болмысына құлаған адамзаттың тәнін қабылдауы арқылы Оның Адам Ұлы да екендігі туралы түсінік те енеді.

Бұл ақиқаттар 2001 жылғы 11 қыркүйектен кейін болғанындай, екі түрлі табынушылар тобын тудырады. Бұл екі топ Exeter лагерлік жиналысында бейнеленді, өйткені сол лагерлік жиналыста Watertown-нан келген, Samuel Snow арқылы жеткізілген Midnight Cry хабарын қабылдамаған бір топтың шатыры тігілген еді. Олар жалған жиналыстар өткізді, әрі олардың дауысы мен сезімдік қызуы соншалықты қатты болғандықтан, Snow-дың жиналыстарының жетекшілері оларға барып, тынышталындар деп ескертті. Сол лагерлік жиналыста екі топ айқын көрінді, әрі екеуі де өздерін сумен байланысты деп мойындады, бірақ біреуі жалған еді және майсыз қалған ақылсыздарды бейнеледі. Exeter шатырындағы топ сондай-ақ бекініс болған қала болған әскер еді, өйткені олар Midnight Cry хабары кезінде ұлы әскер ретінде тұрғызылатын Езекиелдің курап, өлі сүйектерін бейнелеп тұрған еді.

Осы екі топ айқын көрінетін тарихта Петір екі топтың да өкілі болды. Оның Исаны Мәсіх әрі Құдайдың Ұлы деп таныған мойындауы Киелі Рухтың шабытынан туындады, өйткені Мәсіхтің Өзі оған анық былай деген еді: «Мұны саған ашқан адам тән мен қан емес, көктегі Өкем». Ал Иса содан кейін шәкірттеріне айқыш туралы хабарлаған кезде, сол сәтте Киелі Рухтың ықпалынан мақрұм болған Петір Мәсіхті шетке алып, «Оны сөге бастады да: Раббым, бұл Сенен аулақ болсын; бұл Сенің басыңа түспесін»,— деді. «Бірақ Ол бұрылып, Петірге: Кет әрі, Менің артымнан, шайтан; сен Маған тосқауылсың; өйткені сен Құдайға тән нәрселерді емес, адамдарға тән нәрселерді ойлайсың»,— деді.

Петірдің сезімге берілген тасқыны Самуил Сноу Түн ортасындағы айқай хабарын жариялап жатқан кезде Уотертаун шатырында болып жатқан сезімшіл ғибадатпен үйлесті. Сол деңгейде Петір жүз қырық төрт мыңның қатарында болуға үміткерлердің бейнесін білдіреді. Ол үміткерлер Киелі Рух болып табылатын майға ие бір тапты бейнелейді; ол — хабар, әрі ол — мінез-құлық, ал екінші тапта май жоқ. Кесария Филиппи жағдайында Мәсіх «Өзінің Иерусалимге барып, ақсақалдардан, бас діни қызметкерлер мен дін мұғалімдерінен көп азап шегуі, өлтірілуі және үшінші күні қайта тірілуі керектігін» ашып айта бастады.

Оқиғалардың айқышта шын мәнінде жүзеге асқаны кезінде шәкірттердің көңілі қалғаны туралы тарихты Уайт ханым 1844 жылғы 22 қазандағы түңілісті, сондай-ақ перғауынның әскері тақап келіп, ал алдарында теңіз суы тұрған кезде Қызыл теңізден өту сәтіндегі еврейлердің түңілісін бейнелеу үшін қолданады. Осы куәліктердің бәрі таяу уақытта келетін жексенбілік заңды айқындайды, ал Даниял он бірдің он үшінші мен он бесінші аяттарындағы аян сол жексенбілік заңға алып баратын оқиғалардың куәлігін береді. Осылайша олар сондай-ақ «Даниял пайғамбарлығының соңғы күндерге қатысты бөлігін» де бейнелейді.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Бейнелер мен олардың шындықтағы орындалуын мұқият зерттеу Мәсіхтің айқышқа шегеленуі Исраилге берілген жыл сайынғы рәсімдер айналымындағы Құтқарылу мейрамының тоқтысы сойылатын дәл сол күні болғанын байқауға алып келді. Өтелу күнімен бейнеленген киелі орынның тазартылуы да — жетінші айдың оныншы күніне түсетін — сол бейнеде аталып өтетін жылдың дәл сол күнінде жүзеге аспай ма? (қараңыз: *The Great Controversy*, 399). Бұл, Мұсаның уақытты есептеудегі шынайы жүйесіне сәйкес, 22 қазан болар еді. 1844 жылдың тамыз айының басында, Нью-Гэмпшир штатындағы Эксетерде өткен лагерьлік жиналыста осы көзқарас ұсынылды да, ол 2300 күн туралы пайғамбарлықтың орындалу күні ретінде қабылданды. Матай 25:1–13-тегі он қыз туралы астарлы әңгіме ерекше мәнге ие болды — күйеу жігіттің кідіруі, некені күткендердің күтуі мен қалғуы, түн ортасындағы айқай, есіктің жабылуы және тағы басқалар. Мәсіхтің 22 қазанда келетіні туралы хабар “түн ортасындағы айқай” деген атпен белгілі болды. ““Түн ортасындағы айқай”, — деп жазды Эллен Уайт, — мыңдаған сенушілер арқылы жария етілді.” Ол былай деп қосты:

«[Жетінші айдағы] қозғалыс жерді толқын тасқынындай шарпып өтті. Ол қаладан қалаға, ауылдан ауылға, сондай-ақ шалғайдағы елді мекендерге дейін жетіп, Құдайдың күтіп тұрған халқы толықтай оянып кеткенше тарала берді.—Ұлы тартыс, 400.»

Хабардың таралған шапшаңдығы Л. Е. Фрум келтірген жазушылар арқылы бейнеленеді:

«Бейтс Эксетердегі хабардың “бейнебір желдің қанатымен ұшып кеткендей” таралғанын жазып қалдырды». Ерлер мен әйелдер кітаптар мен қағаз-газет толы тендерін алып, теміржолмен де, сумен де, дилижанс және атпен де асыға жүріп, оларды “күзгі жапырақтардай молынан” таратты. Уайт: “Біздің алдымыздағы іс — сол ұлан-ғайыр алқаптың әрбір бөлігіне ұшып барып, дабыл қағып, қалғып кеткендерді ояту еді”, — деді. Ал Уэллком бұл қозғалыстың бөгеттен босап шыққан судай лап қойғанын қосып айтады. Піскен астық алқаптары орылмай тік күйінде қалдырылды, ал әбден жетілген картоп жер астында қазылмай қалды. Иеміздің келуі жақын еді. Енді мұндай жерлік нәрселерге уақыт жоқ болатын.—*The Prophetic Faith of Our Fathers*, Vol. IV, p. 816.

«Қозғалыстың куәгері әрі оған тікелей қатысушы ретінде Эллен Уайт қарқынды түрде үдей түскен істің сипатын былай суреттеді:»

«Сенушілер өздерінің күмәні мен абыржуын сейілгенін көрді, ал үміт пен батылдық олардың жүректерін жандандырды. Бұл іс Құдай Сөзі мен Рухының билеуші ықпалысыз болатын адамдық қозудың әрдайым көрініс табатын шектен шығушылықтарынан ада еді.... Ол әр дәуірдегі Құдай ісін айқындайтын белгілерді танытты. Онда экстазға толы қуаныш аз болды, қайта жүректі тереңнен тексеру, күнәні мойындау және дүниеден бас тарту болды. Иемен кездесуге дайындалу — азапқа түскен жандардың басты мұңы еді....»

«Елшілердің заманынан бергі барлық ұлы діни қозғалыстардың ішінде 1844 жылдың күзіне тән қозғалыстай адамдық кемшіліктен және Шайтанның айла-тәсілдерінен соншалықты азат болғаны ешбірі болған жоқ. Тіпті қазірдің өзінде, көптеген жылдар өткеннен кейін [1888], сол қозғалысқа қатысқан және ақиқаттың тұғырында берік тұрғандардың бәрі де әлгі игілікті істің қасиетті ықпалын әлі күнге дейін сезінеді және оның Құдайдан болғанына куәлік етеді.—Ibid., 400, 401.»

Жер жүзіне кеңінен таралып, мыңдаған адамдарды Екінші Келудің қауымдастығына тартып жатқан істің айқын дәлелдері болғанына қарамастан, әрі әртүрлі шіркеулерден шыққан шамамен екі жүз қызметші осы хабарды тарату үшін біріккен болса да, [Қараңыз: С. М. Maxwell, Tell it to the world, 19, 20-66.] протестанттық шіркеулер тұтастай алғанда оны теріске шығарып, Мәсіхтің жуық арада келетіндігіне деген сенімнің таралуына жол бермеу үшін өз құзырындағы барлық құралдарды қолданды. Шіркеу қызметінде Исаның жуық арада келуі туралы үмітті ешкімнің атауға батылы жетпеді, бірақ сол оқиғаны күтіп жүргендер үшін жағдай мүлде өзгеше еді.

«Эллен Уайт мұның қандай болғанын айтып берді:»

“Әрбір сәт маған қымбат әрі аса маңызды болып көрінді. Біз мәңгілік үшін еңбек етіп жатқанымызды сезіндім, ал немқұрайлы және қызығушылық танытпағандар ең зор қатерде деп білдім. Менің сенімім бұлтартусыз еді, әрі Исаның қымбат уәделерін өзіме қабылдадым....”

«Жүректерімізді мұқият тексеріп, кішіпейіл мойындаумен біз үміт етілген уақытқа дейін дұға етіп жеттік. Әрбір таң сайын біз өміріміздің Құдай алдында дұрыс екенінің дәлелін қамтамасыз етуді ең алғашқы міндетіміз деп сезіндік. Егер киелілікте ілгерілемесек, міндетті түрде кері кететінімізді түсіндік. Бір-бірімізге деген ықыласымыз арта түсті; біз бір-бірімізбен және бір-біріміз үшін көп дұға еттік.

“Біз Құдаймен тілдесу және Оған өз өтініштерімізді арнау үшін бау-бақшалар мен тоғайларға жиналатынбыз; табиғаттағы Оның жаратылыстарының қоршауында болғанда, Оның қатысуын анағұрлым айқын сезінетінбіз. Құтқарылудың қуанышы біз үшін ас-суымыздан да қажетті еді. Егер ой-санамызды бұлт торласа, Жаратқан Иенің алдында қабыл болғанымызды сезіну арқылы ол бұлттар сейілмейінше, біз тынығуға да, ұйықтауға да батылымыз бармайтын.—James White and Ellen G. White, Life Sketches (1880), 188, 189.” Arthur White, The Ellen White Biography, 1-том, 51, 52.